

เติมความรู้ >

ศว.สท.

การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเป็นรูปแบบของการวิจัยที่ผสมผสานด้วยกระบวนการค้นคว้า (Investigation) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge sharing) และการปฏิบัติการ (Action) เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย (Unit of analysis) ได้มีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ความเข้าใจ และหาความรู้ แนวทางใหม่ในการแก้ปัญหาเหล่านั้น โดยต้องให้ความสำคัญกับหลักการพื้นฐาน 3 ประการ คือ การมีส่วนร่วมของชุมชนได้ส่วนเสีย ความเคารพต่อภูมิปัญญา วัฒนธรรมท้องถิ่น และทุนทางสังคมที่มีอยู่ การปลดปล่อยความคิดอย่างมีอิสระ และการยกระดับความรู้ในแนวทางของการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยรูปแบบของการวิจัยที่ผสมผสานด้วยกระบวนการตามหลักการดังกล่าว ย่อมจะนำไปสู่ผลผลิตงานวิจัยที่เป็นความรู้ใหม่หรือแนวทางใหม่ในการแก้ปัญหา ซึ่งจะเป็นมุมมองที่แตกต่างไปจากความคิดแบบเดิม

กระบวนการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

1. ความแตกต่างระหว่างการวิจัยแบบดั้งเดิมกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

ก่อนจะกล่าวถึงกระบวนการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม จะขอเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่าง

ระหว่างการวิจัยแบบดั้งเดิมที่มีนักวิจัยเป็นศูนย์กลาง และการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมโดยพิจารณาในประเด็นเรื่อง ปรัชญา / หลักการ จุดมุ่งหมาย กรอบการวิจัย จุดเน้น เป้าหมาย และกระบวนการต่าง ๆ

เปรียบเทียบคุณลักษณะสำคัญระหว่างการวิจัยแบบดั้งเดิม และการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

ประเด็นเปรียบเทียบ	การวิจัยแบบดั้งเดิม	การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม
รูปแบบ	มีโจทย์วิจัยและเป้าหมายที่กำหนดให้	เน้นที่ปัญหาและคำถามตามสถานการณ์
ปรัชญา / หลักการ	เน้นที่ตัวนักวิจัย / ผู้เชี่ยวชาญ / ระเบียบวิธีการ ที่ค่อนข้างเป็นทางการ	เน้นที่กระบวนการเรียนรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อย่างอิสระ เสมอภาค เท่าเทียม เป็นประชาธิปไตย และการพัฒนาที่ยั่งยืน
จุดมุ่งหมาย	เพื่อให้ได้คำตอบตามระเบียบวิธีการวิจัยที่กำหนด	เพื่อให้ได้ชุดความรู้และวิธีการแก้ปัญหาจากการเรียนรู้ร่วมกัน
วิธีการ	เป็นไปตามระเบียบวิธีการวิจัยที่มีทฤษฎีและสมมติฐานรองรับ และใช้วิธีการสถิติในการวิเคราะห์และสรุปผลในเชิงวิชาการ	เรียบง่าย เป็นไปตามธรรมชาติ เน้นกระบวนการมีส่วนร่วม และการออกแบบวิจัยที่มีความยืดหยุ่นตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง
การวิเคราะห์	การทำความเข้าใจเป็นส่วนๆ เน้นที่การวิเคราะห์ตัวเลขเชิงปริมาณ	การมององค์รวม และมองความเชื่อมโยงระหว่างองค์ประกอบส่วนย่อย ให้เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรม ภูมิสังคม และทุนทางสังคมที่มีอยู่
ผลลัพธ์	เน้นที่ผลลัพธ์เป็นชุดความรู้ ผลิตผลของโครงการที่เป็นวัตถุ สิ่งของ และการใช้ประโยชน์ในการอ้างอิง และผลงานตีพิมพ์	เน้นไปที่การยกระดับความสามารถของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การเรียนรู้ร่วมกัน การสร้างผู้นำความคิด (เชิงระบบ) และการเสริมพลังของภาคประชาชน และกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

2. การมีส่วนร่วมของกลุ่มต่างๆ ในการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

บุคคลที่มีส่วนร่วมในการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม มักจะประกอบไปด้วย กลุ่มคน 3 ฝ่าย ได้แก่ บุคคล เป้าหมาย ซึ่งอาจเป็นตัวแทนขององค์กร สถาบัน เกษตรกร หรือชุมชนที่เป็นหน่วยวิจัย (Unit of analysis)

กลุ่มนักวิจัย ได้แก่ นักวิชาการในมหาวิทยาลัย หรือนักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องหรือสถานการณ์ที่จะทำวิจัยเป็นผู้รู้ในเรื่องแนวคิด ระเบียบ และวิธีการวิจัย กลุ่มนักพัฒนา เป็นกลุ่มคนที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการส่งเสริมหรือพัฒนา หน่วยวิจัย ซึ่งมักได้แก่ ข้าราชการ และฝ่ายรัฐบาลหรือองค์กรพัฒนาเอกชน

มีข้อมูลและรู้ปัญหา เป็นเจ้าของเรื่องวิจัย

บุคลากรเป้าหมาย

การมีส่วนร่วมของกลุ่มคน 3 ฝ่าย ในการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

3. การขับเคลื่อนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมสู่การเปลี่ยนแปลง

การขับเคลื่อนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมสู่การเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย การดำเนินการ 8 ขั้นตอน

โดยเริ่มต้นจากการศึกษาสถานการณ์และการกำหนดประเด็นปัญหาของชุมชน ผู้นำองค์กร / สถาบัน ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

การขับเคลื่อนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมสู่การปฏิบัติ

เทคนิคและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เทคนิคและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จะนำไปสู่การดำเนินการโครงการวิจัยในขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่การพัฒนาโครงการวิจัย การออกแบบวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานวิจัย และการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและขยายผลไปสู่การพัฒนา อาจกล่าวได้ว่า นักวิจัยเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุด

อย่างหนึ่งของ การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยเฉพาะผู้ที่เป็นหัวหน้าทีมวิจัย ซึ่งต้องมีความแม่นยำในหลักการ เพื่อจะสามารถนำเทคนิคและเครื่องมือมาผสมผสานในกระบวนการวิจัยเพื่อให้ได้สัมฤทธิ์ผลตามความคาดหวัง

นี่ที่จะได้เห็นหีบห่อเอาเทคนิคและเครื่องมือที่นักวิจัย ภายใต้ชุดโครงการ “การขับเคลื่อนการพัฒนาการสหกรณ์และการค้าที่เป็นธรรม” มาเป็นตัวอย่าง

1. เทคนิคการสนทนากลุ่มเป้าหมาย (Focus group Discussion)

เป็นการรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล สำหรับประเด็นปัญหาที่เฉพาะเจาะจง โดยมีผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) เป็นผู้กำหนดประเด็นในการสนทนา เพื่อให้เกิดการแสดงความคิดเห็น และนำไปสู่ข้อสรุปในประเด็นการสนทนา

ชุดโครงการวิจัยฯ มักใช้เทคนิคการสนทนากลุ่มในขั้นตอนของการรวบรวมข้อมูล อย่างไรก็ตามก็มีข้อสังเกตว่า การสนทนากลุ่มอาจมีข้อจำกัด หากมีผู้ร่วมสนทนาเพียงไม่กี่คนที่แสดงความคิดเห็น ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพิจารณาอย่างรอบคอบในการกำหนดตัวผู้เข้าร่วมสนทนา และการกำหนดเงื่อนไขแก่ผู้เข้าร่วมสนทนา

การสนทนากลุ่มเป้าหมาย (Focus group Discussion)

2. เทคนิคเชิงกระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (Appreciation influence-Control: AIC)

เป็นเทคนิคการประชุมแบบมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ ที่นำไปสู่ความเข้าใจในสภาพปัญหา ความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆ เทคนิค AIC จะสร้างบรรยากาศให้ทุกคนในกลุ่มสนทนามีโอกาสในการให้ข้อมูล เหตุผล ความ

รู้สึก ควบคู่ไปกับการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การร่วมกันกำหนด วิธีการ หรือแผนการดำเนินงานตามความมุ่งหวังของทุกคนโดยอาจใช้การวาดภาพสร้างจินตนาการ การระดมความคิดแบบเปิดกว้าง ซึ่งจะช่วยให้บรรยากาศเอื้อต่อการมีส่วนร่วมของทุกคน

เทคนิคเชิงกระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (Appreciation influence-Control :AIC)

3. เทคนิคการประชุมระดมความคิดเพื่อค้นหาอนาคตร่วมกัน (Future Search Conference : F.S.C.)

เป็นเทคนิคเชิงกระบวนการที่นำมาใช้ในการประชุมเชิงปฏิบัติการซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการร่วมกันทำความเข้าใจในสถานการณ์ที่เชื่อมโยงทั้งอดีต ปัจจุบัน ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมสำหรับอนาคต

การประชุมระดมความคิดเพื่อสร้างอนาคตร่วมกัน (Future Search Conference : F.S.C.)

4. แผนที่ความคิด (Mind Map)

เป็นเครื่องมือที่นำมาใช้ในการระดมความคิดในประเด็นต่างๆ ที่สามารถเชื่อมโยงให้เห็นความสัมพันธ์ของเรื่องราวต่างๆ ที่มีความซับซ้อน การใช้แผนที่ความคิดจะช่วยให้พัฒนาให้บุคคลมีความคิดเชิงระบบ และมองเห็นความเป็นองค์รวมได้มากขึ้น

การประชุมระดมความคิดร่วมกันในลักษณะแผนที่ความคิด (Mind Map)

5. เทคนิคการประเมินสถานการณ์อย่างมีส่วนร่วม (Participatory Rapid Appraisal :PRA)

เป็นเทคนิคที่นำไปใช้ในขั้นตอนของการเก็บข้อมูลโดยให้ผู้ตอบมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์และประเมิน

สถานการณ์ แทนการให้ข้อมูลอย่างเดียว ซึ่งเหมาะกับการสำรวจสภาพปัญหาในการประกอบอาชีพของสมาชิก หรือสภาพปัญหาในการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์

การประชุมเครือข่ายท่องเที่ยวชุมชนเชิงอนุรักษ์ จังหวัดพังงา

6. การทำแผนที่อย่างมีส่วนร่วม (Participatory Mapping)

เป็นการสร้างแผนที่ของประชาคม หรือชุมชนที่เป็น

ส่วนประกอบของการวิจัย เพื่อแสดงให้เห็นองค์ประกอบทางกายภาพ จุดวิกฤต กลุ่มเป้าหมาย ฯลฯ ซึ่งอาจประยุกต์เอาเทคนิคของแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศมาใช้ (GIS)

แผนที่ภาพถ่ายทางอากาศ (GIS)

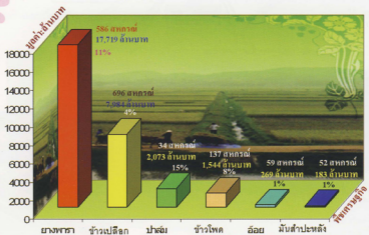

7. แผนภูมิการวิเคราะห์

เป็นแผนภูมิที่แสดงให้เห็น องค์ประกอบของความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องของในประเด็นที่ศึกษาวิจัย

Portfolio matrix analysis ในกรณีวิเคราะห์สถานการณ์สหกรณ์ ปี 2549

แผนภูมิแท่งแสดงความสัมพันธ์ของพืชเศรษฐกิจผ่านเครือข่ายสหกรณ์
ที่มา : กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ปี 2548

8. การสัมภาษณ์

เทคนิคการสัมภาษณ์เป็นวิธีการรวบรวมข้อมูลที่เอื้อต่อการสื่อสารแบบสองทางระหว่างผู้ให้ข้อมูลกับผู้รับข้อมูล ซึ่งจะช่วยให้ข้อมูลมีความถูกต้อง ชัดเจนมากขึ้น

การสัมภาษณ์อาจเป็นรายบุคคล (Individual interview) การสัมภาษณ์เป็นกลุ่ม (Group interview) ซึ่งจะเป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ที่ต้องการทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

การสัมภาษณ์แบบรายบุคคล

การสัมภาษณ์แบบกลุ่ม

เทคนิคการสัมภาษณ์แบบรายบุคคล และการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม

9. การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม

การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมจะดำเนินการโดยทีมวิจัย จะเข้าไปปะปนหรือทำกิจกรรมร่วมกับผู้ถูกสังเกต เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นธรรมชาติ ครอบคลุมตามที่ผู้วิจัยต้องการ

โดยการสังเกตอาจทำอย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งบางครั้งอาจต้องใช้เวลาหลายเดือน หรือเป็นปี

การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม

10. เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อาจดำเนินการได้ในหลายรูปแบบทั้งเวทีขนาดใหญ่ และเวทีขนาดเล็ก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการจัดเวที

ตัวอย่างเช่น ในขั้นตอนของการเริ่มต้นการดำเนินการโครงการวิจัย หัวหน้าทีมวิจัยอาจใช้เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการรับฟังนักวิจัยเพื่อให้ทราบข้อจำกัด และความต้องการ

ของนักวิจัย ในการนำไปสู่กระบวนการวางแผนปฏิบัติการวิจัย การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อขยายผลตัวแบบของงานวิจัยที่ประสบความสำเร็จแก่เครือข่ายนักวิจัย ก็สามารถจัดเป็นเวทีใหญ่ได้ โดยใช้กระบวนการเล่าเรื่องความสำเร็จ และหลังจากวันฟังแล้ว ก็อาจเปิดเวทีให้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อไป

เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เครือข่ายคุณค่าผลไม้ จังหวัดจันทบุรี เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2552

11. เวทีสังเคราะห์ /ถอดบทเรียน

เป็นกระบวนการที่นำมาใช้ในขั้นตอนของการสรุปงานวิจัย โดยหัวหน้าทีมวิจัยจะต้องมีความชัดเจน ในกรอบโจทย์วิจัยและวัตถุประสงค์ เพื่อนำเวทีในการอภิปรายแลกเปลี่ยน

เรียนรู้ในการประเมินผลการวิจัย จากข้อมูลที่ได้ เพื่อสังเคราะห์เป็นชุดความรู้ หรือแนวทางที่จะนำไปสู่ข้อสรุปสำหรับผลลัพธ์ และผลกระทบที่ได้จากการวิจัยร่วมกันในบางครั้ง

เวทีสังเคราะห์และถอดบทเรียนชุดความรู้ร่วมกัน ระหว่างนักวิจัยภายใต้ชุดโครงการฯ

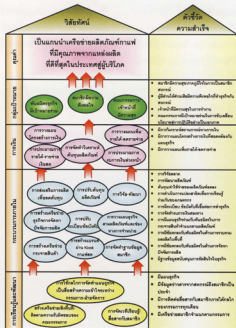
12. การจัดทำแผนที่กลยุทธ์

เทคนิคการจัดทำแผนที่กลยุทธ์ เป็นเทคนิคที่ทางชุดโครงการวิจัยฯ ได้นำมาใช้กับทีมวิจัย เพื่อกระตุ้นให้นักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องมีความคิดเชิงระบบ และมองความเป็นองค์รวมที่ครอบคลุมทั้ง มิติด้านกระบวนการเรียนรู้ (Learning and growth) กระบวนการภายใน (Internal process) การเงิน (Financial) และผู้ที่เกี่ยวข้อง (Customer) ดังนั้น กระบวนการที่ใช้เทคนิคการจัดทำแผนที่กลยุทธ์ จะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องได้มองความสัมพันธ์เชื่อมโยงใน 4 มิติ ดังกล่าวร่วมกับปัญหา/โจทย์วิจัยที่เป็นอยู่ เพื่อนำไปสู่กระบวนการคิดในการพัฒนารูปแบบวิธีการในการแก้ปัญหาพร้อมกันอย่างเป็นระบบ

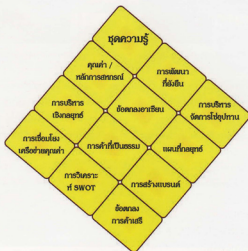
ชุดความรู้ที่ใช้ในการวิจัยฯ

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเน้น มุ่งเน้นไปที่การมองภาพองค์รวม และเป็นเรื่องของกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อสร้างสรรควิธีการ หรือแนวทางในการแก้ปัญหา และการนำไปใช้ในการพัฒนา ดังนั้นจึงจำเป็นที่นักวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หัวหน้าทีมวิจัย จะต้องนำเอาชุดความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัยมาใช้ในเวทีเรียนรู้

แผนที่ ๑.๑๑ โครงสร้างวิสัยทัศน์เครือข่ายคุณค่าน่าชื่นชม

ชุดความรู้ที่เกี่ยวข้องที่นำมาใช้ในการวิจัยภายใต้ชุดโครงการ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเชื่อมโยงเครือข่ายคุณค่า

คุณสมบัติของนักวิจัย

จากการถอดบทเรียนของชุดโครงการวิจัย "การพัฒนาขบวนการสหกรณ์ในพื้นที่ 36 จังหวัด" ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ระหว่างปี พ.ศ. 2548-2550 ชี้ให้เห็นว่า คุณสมบัติของนักวิจัย เชิงปฏิบัติการทำงานมีส่วนร่วม ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

- มีความเข้าใจในการอบคิดและเป้าหมายของการเชื่อมโยงเครือข่ายคุณค่า
- มีจิตวิญญาณของนักพัฒนา
- มีทักษะของการทำงานวิจัยแบบมีส่วนร่วม
- มีการทำงานอย่างต่อเนื่องเพื่อหวังผลการบรรลุเป้าหมาย

ในด้านของผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการวิจัย ที่จำเป็นต่อ**มีคุณสมบัติ 4 ประการ** ได้แก่

- จัดสำนึกความร่วมมือของผู้นำองค์กรที่จะเข้าร่วมเป็นภาคีเครือข่าย
- ความเชื่อมั่นไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างผู้นำองค์กร
- การตระหนักเห็นความสำคัญของเครือข่ายคุณค่า
- ภาพลักษณ์ด้านความมั่นคงของกลุ่ม/องค์กร/สหกรณ์